

Titel: Kapitel 55.

Citation: "Kapitel 55.", i 1909: Lov, s. Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r30-shoot-chptrd1e14227.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1909: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 55.

Arrest.

§ 603.

Til Sikkerhed for et Krav, der lyder på Penge eller Penges Værd, kan Arrest på Gods finde Sted, når

1) Udlæg for Kravet ikke endnu kan gøres i Godset, og derhos

2) enten Fordringen er forfalden, eller der er Grund til at befrygte, at Skyldneren ellers ved at bortflytte eller forstikke sit Gods eller på anden Måde vilde umuliggøre eller dog væsentlig vanskeliggøre Adgangen til i sin Tid at opnå Dom og gøre Eksekution.

Med Hensyn til Arrest for Bodmerigæld har det sit Forblivende ved Sølov af 1. April 1892 § 185.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

§ 604.

Arrest på Person som Sikkerhedsmiddel for Fordringer af den i § 603 ommeldte Beskaffenhed kan kun anvendes på Skyldnere, der stå i Begreb med at forlade Landet for bestandigt eller på ubestemt Tid. i Anledning af forfaldne Fordringer, for hvilke de ifølge denne Lovs Regler vilde kunne sagsøges ved danske Retter.

§ 605.

Arrest på Gods kan ikke foretages i Ting. hvori der ikke vilde kunne gøres Eksekution for den pågældende Fordring.

Når et Skib er udklareret for en Rejse og i øvrigt sejlfærdigt, kan Skipperen og Skibsmandskabet ikke arresteres for Gæld.

I Overensstemmelse med de gældende Regler kan der tilstås Fritagelse for Arrest for de i Låne- og Sparekasser samt andre lignende Institutioner indsatte Summer og disses Renter, så længe de indestå sammesteds.

§ 606.

Arrest kan afværges, og foretagen Arrest fås ophævet, når Skyldneren stiller fornøden Sikkerhed for den Fordring med Renter og Omkostninger, i Anledning af hvilken Arrest søges.

Om den tilbudne Sikkerhed ifølge Størrelse og Beskaffenhed er fyldestgørende, bedømmes af Fogden efter et Skøn.

§ 607.

Arrest på Gods medfører, at Skyldneren fra det Øjeblik. Arrestdekretet er afsagt, bliver uberettiget til at forflytte, forbruge, tilintetgøre eller ved Retshandler råde over de arresterede Genstande, derunder oppebære arresterede Fordringer.

For at Arrestens Retsvirkning skal kunne gøres gældende overfor en godtroende Trediemand, således at de foretagne Retshandler tabe Gyldighed, er det nødvendigt, at Tinglæsning af Arrestdekretet har fundet Sted ved Skyldnerens personlige Værneting eller, hvis Arresten er gjort i fast Ejendom, ved dennes Værneting. Er Arrest foretagen i Gældsbevægelse, udfordres derhos, at der på dette er gjort en Påtegning herom, og når Arrest er gjort i Fordringer, der ikke grundes på Gældsbevægelse, må der gives Skyldneren efter Fordringen Underretning om Arresten, hvilket ligeledes bliver at iagttage over for Skyldneren efter et Gældsbevægelse for Rentebetalingens Vedkommende.

Med Hensyn til Arrest i registreringspligtige Skibe har det sit Forblivende ved Skibsregistreringslov af 1. April 1892 § 49.

§ 608.

Arrestekvirenten er i Reglen ikke berettiget til at lade de arresterede Genstande tage fra Skyldneren. Dog kan Fogden ved rørligt Gods, når de arresterede Genstandes Beskaffenhed eller Skyldnerens Person og Forhold opfordre dertil, bestemme, at de arresterede Genstande skulle tages under Bevogtning af ham selv eller af nogen, der hertil af ham beskikkes på Skyldnerens Bekostning.

§ 609.

Arrest på Person sker ved Hensættelse i Gældsfængsel ved Fogdens Foranstaltning. Hvis Skyldneren ved Henførelsen til eller Opholdet i Gældsfængslet vilde lide Skade på Helbred, kan Gældsfængsel ikke anvendes eller kun med sådanne Lempelser, som Fogden skønner fornødne.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

I Gældsfængslet må der ikke pålægges Skyldneren anden Indskrænkning i Henseende til hans Levevis, end Fængslets Orden med Nødvendighed kræver.

§ 610.

Gældsfængsel kan ikke anvendes, når en til Fordringens Størrelse svarende Sikkerhed kan fås ved Arrest på Gods.

§ 611.

Arrest på Person kan ikke anvendes for Fordringer, der ere mindre end 100 Kr.

For Fordringer under 200 Kr. må Fængslingsens Varighed ikke overstige 4 Uger, for Fordringer under 400 Kr. 8 Uger, for Fordringer under 1,000 Kr. 12 Uger, for Fordringer under 2,000 Kr. 16 Uger, for Fordringer under 4,000 Kr. 20 Uger, for større Fordringer 24 Uger.

I Fordringsbeløbet indbefattes også de Renter og Omkostninger, der ere påløbne, inden Arresten iværksattes, men ikke de, der senere påløbe.

§ 612.

Selv om de i foregående Paragraf angivne Tider ikke ere forløbne, ophører Skyldnerens Fængsling i alle Tilfælde:

- 1) så snart Eksekution kan gøres for den Fordring, til Sikkerhed for hvilken Arresten er foretagen, enten ifølge en under Arrestforfølgningssagen eller på anden Måde erhvervet Dom eller ifølge et offentligt Forlig;
- 2) så snart den arresterede Skyldners Bo her i Landet eller i et Land, med hvilket Overenskomst herom foreligger, er taget under Konkursbehandling;
- 3) så snart den arresterede Skyldner gør antageligt, at han intet ejer, hverken her i Landet eller andetsteds, hvori Eksekution kunde gøres for Fordringen, bortset fra det Gods, hvori der er gjort Arrest for denne, uden at fuld Sikkerhed efter § 610 dog derved er nået.

§ 613.

Den arresteredes Hensættelse i Gældsfængsel sker på Rekvirentens Regning. De herved foranledigede Udgifter kunne ikke fordres godtgjorte af Skyldneren.

§ 614.

De Udgifter, hvis Udredelse påhviler Rekvirenten ved Gældsfængsels Anvendelse, ere dels Underholdspenge til Skyldneren, dels Varetægtspenge til Arrestforvareren.

Underholdspengene fastsættes til 8 Kr. om Ugen, Varetægtspengene til 2 Kr. om Ugen.

Andre i Anledning af Gældsfængslets Anvendelse fornødne Udgifter, såsom til Lokale, til dettes Renholdelse, Belysning og Opvarmning, til fornødne Sengklæder og Boskab m. m., udredes af det offentlige.

§ 615.

De i foregående Paragraf omhandlede Underholds- og Varetægtspenge har Rekvirenten at erlægge henholdsvis til Skyldneren og til Arrestforvareren forud for mindst en Uge ad Gangen, første Gang inden eller ved Skyldnerens Indsættelse i Gælds fængslet og senere inden det hertil svarende Klokkeslet hver Ugedag derefter.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

Undlader Rekvirenten at betale på foranførte Måde, er Skyldneren berettiget til straks at løslades, og han kan ikke mere fængsles for samme Fordring.

§ 616.

Arrestforretninger udføres af Fogden. Ved deres Foretagelse benyttes Vidner på den Måde. som i § 471 er foreskrevet.

Den i § 471, sidste Stykke, givne Forskrift er også anvendelig på Arrestforretninger.

§ 617.

Hvilken Foged der er pligtig eller berettiget til at foretage Arrestforretninger, afgøres efter de i § 472 givne Regler.

§ 618.

Den, der vil erhverve Arrest på nogens Gods eller Person, har at indgive skriftlig Begæring herom til vedkommende Foged, ledsaget af de Dokumenter og øvrige Oplysninger, som ere forhånden.

I Reglen har Fogden før Forretningens Foretagelse at afkræve Rekvirenten en Sikkerhedsstillelse, reel eller personlig, med Hensyn til det Erstatningsbeløb, som vilde tilkomme den, hos hvem Arresten er gjort, i Tilfælde af dennes Ulovlighed: kun hvor de foreliggende Oplysninger skønnes at indeholde et fuldstændigt Bevis for Arrestens Lovlighed, er Sikkerhedsstillelse uforuden, så længe ikke Beviset svækkes ved det under Forretningen oplyste. Dog bør der ikke en Gang mod Sikkerhedsstillelse indrømmes Arrest, når det ifølge det for Fogden oplyste skønnes, at Fordringen er ugrundet. Alle Spørgsmål om Sikkerhedsstillelsens Art og Størrelse afgør Fogden efter sit Skøn.

Søges Arrest for en af de i § 434 ommeldte Fordringer, kan der ikke afkræves Arrestrekvirenten Sikkerhedsstillelse, medmindre der fra Skyldnerens Side under Arrestforretningen fremkommer sådanne Indsigelser, som kunne fremsættes under den i Anledning af Fordringen anlagte Sag, jvf. Kapitel 40.

§ 619.

Arrestforretningen begynder på Skyldnerens Bopæl eller i Mangel af en sådan på hans sædvanlige Opholdssted, men kan dog efter Omstændighederne, navnlig når der er Fare ved Opsættelse, eller når Skyldneren ikke har Bopæl i Riget eller står i Begreb med at forlade dette, begynde på det Sted, hvor Personen eller Forretningens Genstand forefindes.

§ 620.

Med Hensyn til Parternes Møde under Forretningen m. m. gælde de i § 508 givne Regler, dog at Møde for Rekvirenten altid er nødvendigt.

§ 621.

Arrestforretningen begynder med, at Fogden opfordrer pågældende til ved Sikkerhedsstillelse eller Betaling at tilfredsstille Rekvirenten, hvorpå han, når dette ikke straks sker, efter Afgørelse af mulige Indsigelser skrider til Arrestens Udførelse.

§ 622.

Arresten kan kun udstrækkes til så meget af Skyldnerens Gods, som i Henhold til den under Forretningen foretagne Vurdering behøves til at sikre Rekvirentens Fordring i Forbindelse med de sandsynlige Udgifter ved Arresten og dens Forfølgning.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

§ 623.

Med Hensyn til Valget af de Genstande, hvori Arresten gøres, forholdes der efter de i §§ 497 og 498 givne Forskrifter, ligesom der i øvrigt ved Arrestforretningers Foretagelse, med de af Forholdets Natur følgende Lempelser, gås frem efter de om Eksekutionsforretninger i §§ 510—518 givne Regler.

§ 624.

I Fogedbogen optegnes nøjagtigt alle de enkelte Genstande, hvori Arrest gøres, og ved hver enkelt Genstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

Fogden erklærer derefter til Fogedbogen de optegnede Genstande for belagte med Arrest til

Arrestrekvirentens Sikkerhed. Det betyder Skyldneren, at han fra nu af ikke uden at udsætte sig for Strafansvar kan råde over dem på en Måde, som kommer i Strid med Arrestrekvirentens Ret. Er Skyldneren ikke til Stede, gives der den eller dem, som i Henhold til § 508 tilkaldes på hans Vegne, Pålæg om at give ham en sådan Betydning. Efter Omstændighederne kan et lignende Pålæg gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det arresterede er.

Er Arrest på Person pålagt, tilkendegives det af Fogden Skyldneren, hvis han er til Stede, at han er belagt med Gældsfængsel, hvorefter Fogden beordrer ham straks henbragt til Gældsfængslet, I modsat Tilfælde er det Rekvirentens egen Sag at drage Omsorg for Udførelsen af Arrestkendelsen ved Skyldnerens Indsættelse i Gældsfængsel, og han kan hertil fordre Politiets Bistand. Så snart Indsættelsen i Gældsfængslet er sket, har Rekvirenten øjeblikkelig at meddele Fogden Underretning herom; denne gør, efter at have hørt Arrestforvarerens Forklaring, fornøden Bemærkning i Fogedbogen om Tiden og Klokkeslettet for Indsættelsen.

§ 625.

Hvis der ikke allerede er anlagt Retssag i Anledning af den Fordring, for hvilken Arrest er gjort, skal Rekvirenten, når Skyldneren ikke under eller efter Forretningen har frafaldet Forfølgning, inden en Uge efter Arresten anlægge sådan Sag, under hvilken han tillige skal nedlægge særskilt Påstand på, at Arrestens Foretagelse stadfæstes. Retten kan bestemme, at Spørgsmål vedrørende Arrestens Stadfæstelse forhandles særskilt, jvf. § 277. Skal Sagen begynde med Mægling ved Forligskommissionen, skal, hvis Forlig ej opnås, Sagen indstævnes for Retten hurtigst muligt efter Mæglingens Slutning.

Er Retssag i Anledning af pågældende Fordring svævende ved første Instans, bliver der inden fornævnte Frist at anlægge en særskilt Arrestsag ved den samme Ret, ved hvilken hin Sag behandles. Det er Retten forbeholdt at bestemme, at Arrestsagen skal sættes i Forbindelse med Hovedsagen, såvel som at den ene af disse Sager skal udsættes, indtil den anden er påkendt, jvf. §§ 277 og 278.

Er Dom falden i første Instans i Retssagen, hvorunder den Fordring er indtalt, for hvilken Arresten er gjort, anlægges Arrestsagen ved den Ret, af hvilken hin Sag er bleven påkendt. Retten kan i Tilfælde af Anke udsætte Arrestsagens Forhandling i det hele eller for en Del, jvf. § 278.

Når Arrestforfølgning finder Sted som særskilt Sag, er Forligsmægling unødvendig.

Reglerne om Arrestens og Fordringens Forfølgning blive med de fornødne Lempelser at anvende, når Arrest er afværget ved Sikkerhedsstillelse.

Arrest for Bodmerigæld behøver ikke at forfølges til Stadfæstelse.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje. 54

§ 626.

Kommer Skyldneren, efter at Arrest er gjort, under Konkurs, eller dør han, og offentligt Skifte uden Gælds Vedgåelse finder Sted efter ham, bortfalder Arrestrekvirentens Forpligtelse til at anlægge Retssag i Anledning af Fordringen eller Arresten. Den af Rekvirenten i Anledning af Arresten stillede Sikkerhed løsgives dog først, når 8 Uger ere gæede efter Arrestens Foretagelse eller, hvis Sag har været anlagt og hæves, 8 Uger efter Ophævelsen, og der derhos ikke fra Boets Side er rejst Sag om Erstatning. Er dette sket, må det endelige Udfald af Sagen afventes.

§ 627.

Under Arrestsagen påkendes det, om Arresten er lovlig gjort. Er Retssag i Anledning af den pågældende Fordring svævende, og Arrestsagen ikke behandles i Forbindelse med Hovedsagen, kunne Indsigelser mod Fordringens Rigtighed ikke fremføres under Arrestsagen. I øvrigt kunne alle andre Indsigelser vedkommende Arrestens Lovlighed fremsættes og påkendes under Arrestsagen, uden Hensyn til, om de tilforn have været undergivne Fogdens Afgørelse.

Dersom Retten efter derom af Rekviritus nedlagt Påstand skønner, at der ikke i hans økonomiske Stilling eller Forhold i øvrigt på den Tid, da Arresten begæredes, fandtes nogen rimelig Anledning for Arrestekvirenten til at benytte det nævnte Retsmiddel, bliver der ikke ved Dommen at tilkende Rekvirenten Erstatning for de med Arrestens Foretagelse eller den særlige Retsforfølgning forbundne Udgifter. Herimod stridende Overenskomster ere ugyldige.

§ 628.

Klager fra dens Side, hos hvem Arresten er gjort, sigtende til at bevirke Ophævelse af den foretagne Arrest som ulovlig gjort, kunne over for Arrestekvirenten alene fremføres henholdsvis under Arrestsagen eller den i Anledning af Fordringen anlagte Retssag.

§ 629.

Arresten kan ophæves såvel ved Dommen i Arrestsagen som ved Dommen i Hovedsagen.

Arresten bortfalder først, når Ankefristen for den Dom, hvorved den kendes ugyldig, er udløben, uden at Anke er iværksat, medmindre andet er bestemt i Dommen.

§ 630.

Forsømmer Arrestekvirenten den ham ifølge det foregående påhvilende Forpligtelse til inden de i § 625 ommeldte Frister at begynde Arrestsag eller Sag i Anledning af Fordringen, eller afvises eller hæves nogen af disse Sager, kan Arresten fordres ophævet, dog uden at Arrestekvirenten af denne Grund er udelukket fra igen at gøre Arrest for den samme Fordring.

§ 631.

En pålagt Arrest kan i det hele eller for en Del ophæves af Fogden på Grund af Omstændigheder, som ere indtrufne efter Arrestens Foretagelse. På Grund af formelle Fejl ved Forfølgningssagen kan Arresten kun fordres ophævet i Medfør af § 630.

Forinden Arresten ophæves, skal Fogden så vidt muligt give Arrestekvirenten Lejlighed til at ytre sig, medmindre Grunden til Ophævelsen er Udeblivelse med de anordnede Underholds- og Varetægtspenge.

Imod Fogdens Kendelse kan der, hvad enten den går ud på at ophæve Arresten eller nægte dens Ophævelse, iværksættes Anke eller Kære i Overensstemmelse med Reglerne om Anke eller Kære imod de til Dømmes Fuldbgyrdelse sigtende Fogedforretninger, jvf. navnlig §§ 584 ff.

Fogdens Ophævelsesdekret kan ikke hindres fra at træde i Virksomhed ved Anvendelse af Anke eller Kære.

§ 632.

Befindes en Arrest i det hele ulovlig, enten fordi den Fordring, for hvilken den er iværksat, ikke ved endelig Dom befindes grundet hverken i det hele eller for en Del, eller fordi Arresten selv, bortset fra Fordringens Rigtighed, lider af Mangler, som medføre dens Ugyldighed, og som kunde have været undgåede af Arrestrekvirenten ved fornøden Agtpågivenhed, er Arrestrekvirenten pligtig at yde den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde. Befindes Arresten ulovlig for en Del, er Arrestrekvirenten pligtig at erstatte den, hos hvem Arresten er gjort, det særlige Tab og den særlige Kreditspilde, som måtte være en Følge af, at der er blevet givet Arresten en for stor Udstrækning.

Bortfalder eller ophæves en gjort Arrest på Grund af efterfølgende Omstændigheder, tilkommer der den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde, når det må antages, at Arresten, om den var bleven behørig forfulgt og holdt ved Magt, vilde have medført sådant Ansvar.

§ 633.

Krav på Erstatning i Anledning af Arresten kan gøres gældende mod Arrestrekvirenten enten som Modkrav under Arrestsagen eller under et selvstændigt Søgsmål i første Instans, hvilket sidste dog først kan anlægges, når Arresten enten ved Dom er kendt ugyldig eller ved Fogdens Kendelse (§ 631) ophævet; sådant selvstændigt Søgsmål må i så Fald anlægges inden 12 Uger.

§ 634.

Ophæves Arresten af overordnet Ret, for hvilken Fogdens Nægtelse (§ 631) af at ophæve Arresten er indbragt, kan der ved samme Dom tillægges den, hos hvem Arresten er gjort, den ham tilkommende Erstatning hos Arrestrekvirenten.

§ 635.

Vil nogen drage Fogden til personligt Ansvar i Anledning af hans Embedsforhold med Hensyn til Arrestens Foretagelse eller Nægtelse, må dette ske ved Anke.

§ 636.

1909: Lov,

Fogdens Nægtelse af Arrest er Genstand for Kære efter Reglerne i Kapitel 52.